

Vart tog abborrarna vägen?

Har du försökt fiska abborre med barnen eller barnbarnen utan att få den förr mest vanliga fiskarten när man metade med mask ifrån en brygga, utan att få någon?

Den skarvart som tidigare förekom sporadiskt i Östersjön var storskarv (*Phalacrocorax Carbo Carbo*), som nu närmast häckar i norra Norge. Idag finns det en ny skarvart i Östersjön, mellanskarv (*Phalacrocorax Carbo Siniensis*) som ökar exponentiellt.

Uppskattningsvis finns det drygt 250 000 av dessa här i Sverige och drygt 600 000 i hela Östersjön.

Normalt kläcks det 4 - 6 ungar i varje bo och varje individ behöver cirka 500 g fisk per dag. Det betyder att de tillsammans konsumerar ca: 125 ton fisk per dag på Svenskt vatten innan häckningen. Efter kläckningen dubblas denna siffra, eftersom vanligen är två ungar som överlever.

Mellanskarvarna har en förkärlek till abborre som byte.

Det är den art de äter, om de finns, så det är abborrarna som försvinner först där skarvarna uppträder. När abborrarna har försvunnit försvinner även den viktiga predator i näringskedjan som reglerade antalet spigg i kantzonen där abborrarna leker.

Idag ser vi kanske 50 gånger så mycket spigg där jämfört med för 20 år sedan i Stockholms skärgård. Spiggarna äter i sin tur upp det zooplankton som abborrynglen är beroende av i yngelstadiet, vilket förvärrar situationen för abborrarna.

Enligt Ulf Bergström, forskare vid SLU Aqua, tar mellanskarvarna cirka 3,5 gånger så mycket abborre som fritids- och yrkesfisket tillsammans. Sannolikt passeras då en kritisk gräns för det fisketryck som abborrarna tål.

När antalet spigg har exploderat har det även medfört att trycket på Östersjöns zooplankton har ökat så att dessa inte längre kan reglera mängden algplankton, där ibland "giftalger", vilket kan ha bidragit till att vi får dessa blomningar varje sommar. Cyanobakterier och grönalger gynnas sannolikt även av all den gödning som skarvarna bidrar med.

Dagligen tillför mellanskarvarna i och runt Östersjön ungefär 300 ton orenat träck till den, vilket är många gånger mer än det fritidsbåttrafiken gjorde innan förbudet mot tömning av svartvatten i Östersjön infördes. Det är att svälja mygg och sila kameler.

I Kalmar Sund, där mellanskarvarna först återfanns, råder det idag förbud mot att fiska abborre eftersom den är närmast utrotad.

En annan art som plötsligt hamnade långt ned på rödlistan, dvs att den nu är hotad, är ålen, men det säger ju sig själv att det är en naturlig följd av att man har låtit dessa så kallade "ålakråkor", som de kallas i folkmun, grassera fritt.

Skarvarnas utbredning håller på att utvecklas till en ekologisk katastrof, skapad av människan. Därför föreslår Landsbygdspartiet oberoende att vi snarast ska försöka återställa det människan förstört genom en lokalt förankrad, adaptiv förvaltning av skarvbestånden, samt att stödutsätta abborre för att beta av bland spiggarna.

För Landsbygdspartiet oberoende

Michael Bonnier, Norrtälje

Magnus Malmsten, Norrtälje

Peter Johansson, Norrtälje
Ann-Sofie Hagberg, Norrtälje
Claes Littorin, Uppsala
Hans Boström, Hallen
Margoth Hansen, Sandviken
Pierre Ländell, Kinda
Erika Sörengård, Ervalla
Tjern Inga Wall, Särna
Arne Gunnarsson, Strömsnäsbruk

Ansvarig skribent
Michael Bonnier